Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

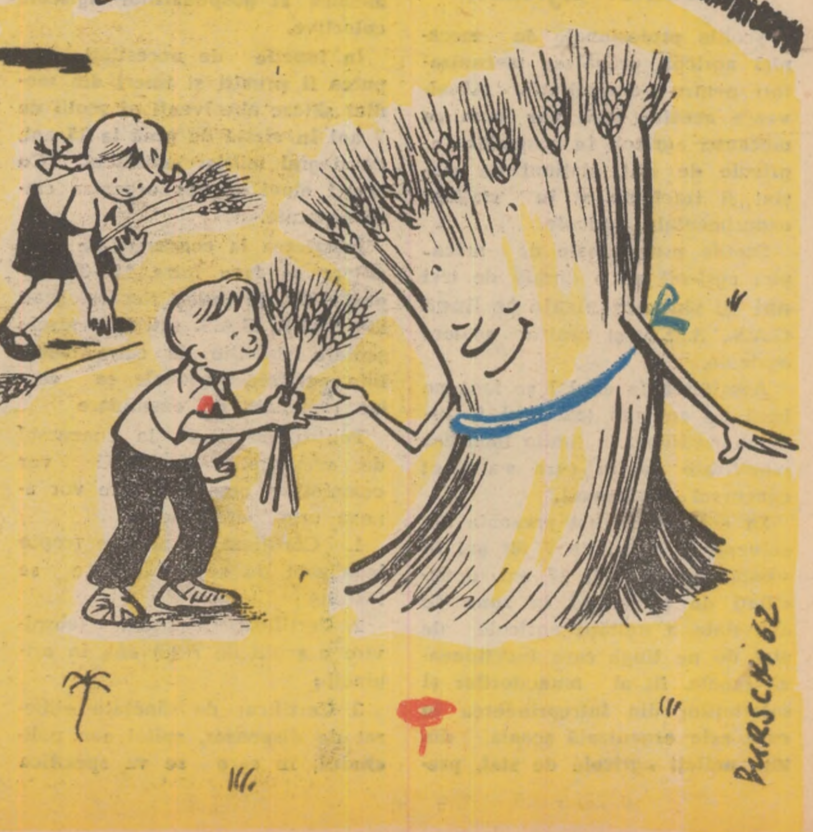
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR
Anul XIV nr. 27 (863) * joi 5 iulie 1962 * 8 pagini, 30 bani

Cît de departe-i ziua cînd am pornit la drum
Să-nvăț și anul care a luat sfîrșit acum.
'Am dus o luptă dreaptă un an întreg cu ceasul
Ce mă silea, devreme, să-mi scot din perne nasul
Și mă zorea spre școală să nu-ntîrzii cumva
Cînd eu aveam dorința să plec la cinema.
Și m-am luptat cu harta atîtor țări și mări,
Cu sute de probleme, cu-atîtea conjugări,
Cu teze, cu ovale la tablă m-am luptat,
Dar le-am învins pe toate; sînt azi un promovat
Care-a ajuns, în fine, la al vacanței start:
Cum aș putea, vacanța, mai bine s-o împart?
Ca promovat am dreptul la joc, la veselii,
Ca pionier am, însă, și-anume datorii:
Să dau — chiar în vacanță — o mînă de-ajutor
Acelor care luptă să fie-n țară spor.
Regret că n-am putința ca prin multiplicare
Să mă transform deodată în zece exemplare.
Costel numărul 1 ar sta pe litoral,
Să vadă, ca în basme, palate de cristal
Ivite dintr-odată pe țărmul gol mai ieri
Și să se scalde-n mare cu ceilalți pionieri,
Să prindă sănătate, să prindă forțe noi...
La o gospodărie, Costel numărul 2
Ar ajuta la strînsul recoltei pe ogoare,
Un bob să nu se piardă din pîinea viitoare;
Ar ajuta mătușii Anica la găini,
Lui nenea grădinarul, smulgînd din rădăcini
Neghina, pălămida și alte buruieni;
Ar strînge în borcane pe dușmanii vicleni, —
Gîndaci de Colorado ce-au năvălit în straturi
S-atace și cartofii și alte zarzavaturi.
I-ar ajuta la toate și-ar fi lucru plăcut...
Într-o gospodărie sînt multe de făcut.
Și-așa, prin ajutorul dat oamenilor mari,
Se-nvață și copiii să fie gospodari.

„Costelii" 3 și 4 s-ar duce fiecare
Pe la Zarand de pildă, sau Ivrinezu mare,
S-ajute pionierii în munca ce-au pornit
De-a strînge cu răbdare tot fierul ruginit.

(Continuare în pag. 8-a)

Un marinar are întotdeauna multe de povestit...

Carnaval în tabără

Dragă Nicușor,

Sînt bine, sănătos și mă grăbesc să-ți răspund. Să știi că aici, în tabără, ne distrăm de minune. Cred că nici voi, în tabăra voastră, nu vă lăsați mai prejos! Zilele trecute, cineva a propus să organizăm un carnaval. Toată lumea a fost de acord dar Ionică a spus:

— De unde luăm costume? Și cine o să le coasă?

— Avem hîrtie creponată de toate culorile și nici de ace și ață nu ducem lipsă! a exclamat cineva.

Toată lumea a fost de acord dar Georgică a spus:

— Bine-bine, dar de unde lumină?

— Tovarășii electricieni vor trage cîteva fire în curtea taberei. Din carton și celofan colorat vom face lampioane hazlii, în care vom introduce becuri! a explicat cineva.

Toată lumea a fost de acord dar Fănică a spus:

— Vreau să știu de unde aducem o orchestră?

— Avem în tabără acordeon, vioară, chitară ba chiar și muzicuțe de gură. Facem o orchestră pe cinste! i-a răspuns cineva.

Apoi au și început pregătirile! Fiecare detașament a primit sarcina să pregătească fie un concurs de ghicitori, fie un joc hazliu, fie un cîntec vesel... Dar nici un detașament nu trebuia să știe ce face celălalt: la carnaval trebuie ca totul să fie o surpriză! Băieții au devenit neașteptat de politicoși cu fetele; de cusut, puteau să-și coasă singuri costumele, dar vezi că acestea trebuiau mai întîi croite... S-au găsit și mulți amatori care să cînte în orchestră; unii mai bine pregătiți, alții mai puțin. Aveam însă nevoie de toți, ca să cînte cu schimbul!

A fost un carnaval reușit! Ce de jocuri și glume... Am tras chiar și o sperietură: tovarășul administrator a apărut pe neașteptate într-o veritabilă piele de... urs! Foarte mult ne-a plăcut următorul joc literar: fetele au primit un cartonaș cu titlul unei cărți iar băieții, cîte unul cu numele personajului principal. Trebuia deci să ne căutăm... perechea! Ce-am mai rîs de cei care necunoscînd cărțile cu pricina, n-au știut ce au de făcut!

Au fost și jocuri de îndemînare: fuga în sac, alergări pe picioroange... Cînd s-a înserat, am aprins focul de tabără. Am cîntat, am recitat poezii, iar școlarii mici au putut asculta cîteva povești spuse chiar de către... Făt Frumos și Ileana Cosînzeana în persoană!

Ce-ar fi să organizați un asemenea carnaval și în tabăra voastră? Vă veți distra foarte bine! Principalul e să vă puneți fiecare la încercare inventivitatea!

La revedere,
COSTEL

— Poftiți la dans!

Jocuri pentru voi!

JOC ÎN EXCURSIE

Ne organizăm în cîteva grupuri de cîte trei. Doi jucători aruncă o minge între ei iar al treilea încearcă să o prindă sau măcar s-o atingă. În caz că reușește — jucătorul de la care a pornit mingea schimbă locul cu cel din mijloc.

Mingea va fi aruncată direct, prin pasă cu pămîntul, prin lateral etc. În cazul în care nu avem mingi, vom confecționa cerculețe din nuiele împletite.

ȘTAFETA VESELĂ

Vă împărțiți în echipe de cîte zece. Fixați o linie de pornire. Sosirea va fi la 200 de metri de aceasta. Din 20 în 20 de metri sînt postate schimburile ștafetei. Primii din fiecare echipă iau startul avînd în mînă cîte un pahar plin ochi cu apă. După parcurgerea celor 20 de metri, le predau următorilor pionieri și așa mai departe. Cîștigă echipa al cărei ultim schimb ajunge primul la sosire — bineînțeles, fără să verse nici o picătură de apă!

JOC-GLUMĂ

E un joc destul de cunoscut, dar vi-l reamintim deoarece produce întotdeauna multă veselie. Se stabilește un traseu de 10—15 m lungime și un metru lățime. Pe traseu sînt puse scaune în diferite poziții, sticle etc. Unuia dintre participanți i se propune să parcurgă, cu ochii legați, traseul fără a atinge nici unul din aceste obiecte. În prealabil, are voie să facă, de trei ori, o recunoaștere „pe lumină". Apoi, e legat la ochi. Avînd grijă ca el să nu observe, îndepărtăm repede și fără zgomot toate obiectele de pe micul traseu, și-i spunem băiatului că poate porni. Vă închipuiți cît haz vor stîrni miile de precauții cu care va umbla încercînd să ocolească obiectele despre care nu știe că au fost îndepărtate!

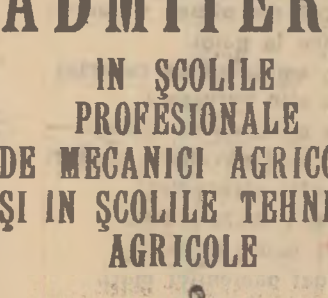
Încheierea colectivizării agriculturii cere o permanentă creștere a numărului de cadre de specialiști și a nivelului de pregătire a muncitorilor și tehnicienilor agricoli, capabili să aplice în practică cuceririle științei și tehnicii înaintate.

Pentru anul școlar 1962/1963 în școlile din rețeaua Consiliului Superior al Agriculturii se primesc înscrieri în condițiile prevăzute mai jos pentru următoarele meserii și specialități:

CONDIȚIILE DE ADMITERE

IN ȘCOLILE PROFESIONALE DE MECANICI AGRICOLI ȘI IN ȘCOLILE TEHNICE AGRICOLE

Mecanici agricoli

Școlile profesionale de mecanici agricoli pregătesc mecanizatori pentru agricultură. Absolvenții acestor școli vor lucra ca mecanici agricoli în gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și în stațiuni experimentale agricole.

Școlile profesionale de mecanici agricoli au o durată de trei ani și sînt organizate pe lîngă G.A.S., S.M.T. și centre școlare agricole.

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs (examen) în ordinea mediilor, în limita locurilor planificate pentru care s-a ținut concursul (examenul).

La concurs se pot prezenta absolvenți ai școlii de 7 (8) ani în vîrstă de cel mult 17 ani, domiciliați de preferință în zona de activitate a unității agricole de stat de pe lîngă care funcționează școala, fii ai muncitorilor și salariaților din întreprinderea în care este organizată școala, din alte unități agricole de stat, precum și fii ai țăranilor muncitori membri ai gospodăriilor agricole colective.

În funcție de necesități vor putea fi primiți și tineri din mediul sătesc absolvenți ai școlii de 7 ani în vîrstă de pînă la 25 ani, cu stagiul militar satisfăcut. Cu acești elevi se vor organiza clase separate.

Înscrierea la concursul de admitere se face între 15—30 august 1962, la sediul fiecărei școli din S.M.T., G.A.S. sau la centrele școlare stabilite de către consiliile agricole regionale ca centre regionale de examinare

Pentru înscrierea la concursul de admitere, candidații vor completa o cerere la care vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie);

2. Certificat de studii (absolvire a școlii de 7 (8) ani, în original);

3. Certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, radioscopiei pulmonare și examenul clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie, neurologie);

4. Declarația tip din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Nu se primesc înscrieri sub rezerva completării actelor.

Cererile nedepuse în termen nu vor fi luate în considerare.

În timpul concursului candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

Examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă — scris și oral.

— Matematică — scris și oral.

Candidații care doresc să fie examinați la matematică în limba maternă a naționalităților conlocuitoare, vor specifica aceasta în cererea de înscriere la examenul de admitere.

Subiectele probelor scrise și orale se stabilesc de comisia de examinare, din materia prevăzută în programele școlare ale claselor V—VII (VIII).

Concursul de admitere se ține între 1—10 septembrie după cum urmează:

— Vizita medicală se face în zilele de 1—2 septembrie;

— Probele scrise între 3—4 septembrie;

— Probele orale între 6—10 septembrie.

Afișarea rezultatelor se face imediat după terminarea examinării.

Actele celor care nu au reușit la concurs se eliberează în termen de 2 zile de la afișarea rezultatelor.

Cursurile școlare încep la 15 septembrie.

Pe tot timpul școlarizării, elevii admiși în școlile profesionale de mecanici agricoli primesc burse, constînd din întreținerea completă în școală.

Elevii admiși în școlile profesionale de mecanici agricoli vor încheia la înscrierea în școală contracte cu o gospodărie agricolă de stat sau stațiune de mașini și tractoare prin care se obligă ca după terminarea școlii să lucreze minimum 3 ani în unitatea respectivă sau la locul de muncă unde vor fi repartizați.

În cazul nerespectării acestei obligații, elevii, părinții sau susținătorii legali ai acestora, vor restitui cheltuielile de școlarizare.

La absolvirea școlii elevii primesc certificat (diplomă) de muncitor calificat în meseria de mecanic agricol în baza căruia vor fi încadrați ca mecanici agricoli în G.A.S.-urile sau S.M.T.-urile cu care au încheiat contracte la înscrierea în școală.

După o practică de 3 ani în meseria de mecanic agricol în S.M.T. sau G.A.S. și satisfacerea stagiului militar, absolvenții școlilor profesionale de mecanici agricoli se pot înscrie la școala tehnică de maiștri mecanici agricoli.

(Continuare în pag. 3-a)

Copiii satului Mărgineni

Despre copilăria de altădată din Mărginenii Argeșului ne povestește cîteodată învățătorul Gheorghe Popescu. „După ultima zi de școală, elevii uitau cărțile prin vreun ungher al clasei. Vacanța trecea fără bucurii. Copiii lucrau alături de părinți, pe ogoarele chiaburilor sau pășteau vitele pe izlaz...“

Întunecată era vacanța de altădată. Copiii — cei care puteau — terminau patru clase primare și, dacă părinții nu aveau bani, rămîneau și ei să-și închidă tinerețea și viața, ca argați sau clăcași. Gheorghe Popescu se mîndrește însă astăzi cu mulți dintre elevii lui care în anii puterii populare au ajuns mecanizatori, brigadieri și președinți de gospodării colective, ingineri, medici, profesori...

— Astăzi, ne spunea el cu emoție în priviri, am trăit o nouă bucurie. Au fost declarați absolvenți 52 elevi ai clasei a 7-a de la școala din comuna noastră...

O bucurie deosebită. Din cei 52 de absolvenți ai școlii elementare, 14 vor merge la școala medie, iar 38 la școli de mecanici agricoli. Iată cum privesc copiii satului munca, învățătura.

Vacanța a început. Copiii satului nu se despart însă de școală, de profesorii și învățătorii lor. În sat sînt multe de făcut.

În Mărgineni sînt trei gospodării colective. Copiii satului au prevăzut în programul lor de activități să meargă să ajute la fiecare. Colectiviștii sînt mîndri de ei. La Gospodăria colectivă „23 August“, pionierii din clasa a 7-a, de exemplu, au dat ajutor brigăzii de la grădina de legume. Într-o zi de iunie, ei s-au adunat în marginea lotului plantat cu cartofi. Profesoara Paraschiva Potcea, care le preda cunoștințe agricole, le-a vorbit atunci despre dăunătorii culturilor de cereale sau de legume. „Gîndacul de Colorado, și-au notat în caietele lor pionierii Draghici Dumitru, Olteanu Ion și Popescu Maria, trebuie stîrpit în grabă de pe lotul de cartofi...“

Pînă la prînz, pionierii au distrus acest dușman al culturilor de pe o suprafață de 3 ha de cartofi. Ei au mai plivit grîul, au dat ajutor la construcțiile de grajduri și magazii ale celor 3 colective.

...Copiii satului trăiesc o copilărie fericită, cu jocuri și excursii. În jurul acestei comune vechi, din raionul Slatina, sînt locuri frumoase, păduri de stejar și un rîuleț cu ape cristaline, sînt poienițe smălțuite cu flori. Din drumețiile lor pionierii nu se întorc cu mîna goală. Cei din clasa a 6-a au adunat plante pentru ierbare, fluturași și rădașce pentru insectare și, mai ales, mușețel, 40 kg de mușețel au predat ei anul acesta.

În mijlocul satului, pe un teren, plantat de curînd de pionieri cu tei, se profilează zidurile noii clădiri a școlii. Meșterii așezau geamurile, băteau parchetul în cele 9 clase. Nici copiii n-au lipsit de pe șantierul noii școli. Pionierii din clasa a VII-a se și apucaseră de treburi. Împreună cu profesorul Petre Ioncea ei stingeau varul necesar tencuielilor exterioare. În spatele școlii se întinde o tînără livadă. Aproape 500 de pomi fructiferi au plantat pionierii aci, să împodobească locurile altădată sterpe.

Copiii pregătesc bucurii și pentru cei mari. În sala de festivități a școlii, avea loc o repetiție a brigăzii artistice de agitație a pionierilor. În cîntecele și strigăturile lor, copiii vorbeau despre hărnicia părinților și fraților lor mai mari, fruntași în gospodăria colectivă, ca brigadierul Ion Andrei, zootehnicianul Ilie Liță, tractoristul Ion Neacșu și alții.

Multe se mai pot spune despre copiii din Mărgineni. V-am relatat aici doar cîteva însemnări fugare, din primele zile ale vacanței lor.

T. MANTA

CONDIȚIILE DE ADMITERE

în școlile profesionale de mecanici agricoli și în școlile tehnice agricole

Tehnicieni agronomi, horticultori, veterinari și contabili agricoli

(Urmare din pag. 2-a)

Școlile tehnice agricole, horticole, veterinare și de contabilitate agricolă pregătesc tehnicieni pentru agricultură în specialitățile respective, care vor lucra în producție ca ajutoare directe ale inginerilor agronomi, inginerilor horticultori, medicilor veterinari și ale cadrelor cu pregătire superioară economică din gospodăriile agricole de stat, stațiunile experimentale, circumscripțiile veterinare sau din alte unități agricole socialiste.

Școlile tehnice agricole au o durată de 4 ani și sînt organizate pe lîngă unitățile agricole de stat (G.A.S. și stațiuni experimentale) și în centre școlare agricole.

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs (examen) în ordinea mediilor, în limita locurilor planificate pentru care s-a ținut concursul.

La concurs se pot prezenta absolvenți ai școlii de 7 (8) ani din mediul sătesc, din regiunea unde este situată școala și din cele învecinate, care nu au depășit vîrsta de 17 ani.

Înscrierile la concursul de admitere la școlile tehnice agricole se fac între 15—30 august 1962 la sediul fiecărei școli sau la centrele școlare regionale stabilite ca centre de examinare de către consiliile agricole regionale.

Pentru înscrierea la concursul de admitere, candidații vor completa o cerere la care vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de naștere (copie legalizată de școala la care se înscrie);

2. Certificat de studii — diploma de absolvire a școlii de 7 (8) ani în original;

3. Certificat de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenul clinic (boli interne, O.R.L., oftalmologie, chirurgie, neurologie);

4. Declarația tip din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Nu se primesc înscrieri sub rezerva completării actelor.

Cererile nedepuse în termen nu vor fi luate în considerare.

În timpul concursului candidații vor avea asupra lor buletinul de identitate.

Examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă — scris și oral;

— Matematică — scris și oral.

Candidații care doresc să fie examinați la matematică în limba maternă a naționalităților conlocuitoare vor specifica aceasta în cererea de înscriere la examenul de admitere.

Subiectele probelor scrise și orale se stabilesc de comisia de examinare din materia prevăzută în programele școlare ale claselor V—VII (VIII).

Concursul (examenul) de admitere se ține între 1—10 septembrie 1962, după cum urmează:

— Vizita medicală se face în zilele de 1—2 septembrie;

— Probele scrise între 3—4 septembrie;

— Probele orale între 6—10 septembrie.

Afișarea rezultatelor se face imediat după terminarea examinării.

Actele celor care nu au reușit la concurs se eliberează în termen de 2 zile de la data afișării rezultatelor.

În perioada studiilor, elevii școlilor tehnice agricole primesc burse constînd din întreținerea completă în școală.

Parte din elevi vor primi burse de stat.

După absolvirea școlii ei vor fi repartizați în producție în unități agricole de stat.

Pentru acoperirea necesarului de cadre de tehnicieni agricoli, se recomandă consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective să trimită la școlile tehnice agricole elevi bursieri proprii, bursa acestora constînd din întreținerea completă în școală pe seama gospodăriei colective. Acești absolvenți se vor întoarce și vor lucra după terminarea școlii în gospodăria colectivă care i-a recomandat.

Elevii admiși în școlile tehnice vor încheia la înscrierea în școală contracte cu o unitate agricolă (G.A.S., G.A.C, sau stațiune experimentală) prin care se obligă ca după terminarea școlii să lucreze cel puțin 3 ani în unitatea respectivă

În cazul părăsirii școlii sau a neprezentării la locul de muncă la unitatea cu care au încheiat contract sau unde au fost repartizați elevii, părinții sau susținătorii legali ai acestora vor restitui cheltuielile de școlarizare.

În ultimul an de școală, care este destinat exclusiv practicii în producție în unitățile agricole productive fruntașe, elevii școlilor tehnice agricole vor munci în producție conform specialității, fiind salarizați corespunzător cu munca depusă (cu excepția contabililor agricoli).

După terminarea celor 3 ani de studii și a anului de practică, elevii școlilor tehnice agricole vor da un examen de absolvire și vor primi diploma de tehnician în specialitatea respectivă.

La Palatul pionierilor din București au început activitățile de vară

Duminică, în parcul însorit al Palatului pionierilor din București, glasul goarnelor a răsunat mai vesel ca oricînd. Ele anunțau începerea activității de vară a Palatului. Și, ca în orice an, pionierii s-au pregătit să întîmpine sărbătorește acest eveniment. Cîntecele de mulțumire închinate partidului drag, poeziile și jocurile, întrecerile sportive și, în sfîrșit, tradiționalul carnaval pionieresc au fost tot atîtea prilejuri de voioșie, de bucurie. Dar cel mai mare entuziasm i-a cuprins pe copii atunci cînd au aflat că în programul de activități al Palatului se află atîtea acțiuni interesante, atractive ca excursii prin țară, la Borzești, Bicaz, Cluj, Brașov, Sibiu, Hunedoara, Craiova, deschiderea cursurilor de înot, serbări cîmpenești la Snagov și în pădurea Mogoșoaia, activități pe lotul școlar, drumeții, întreceri sportive etc.

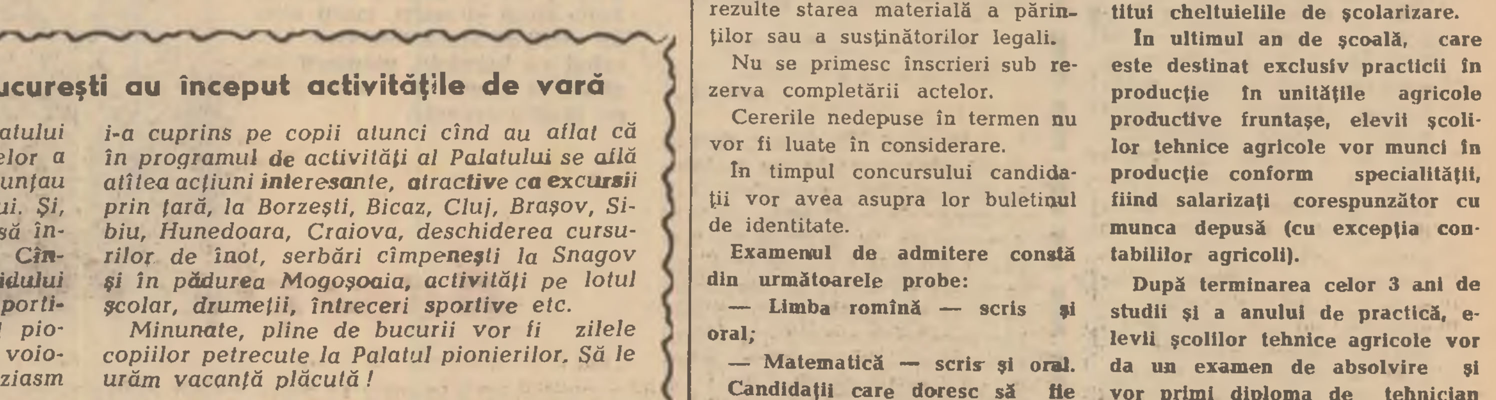
Minunate, pline de bucurii vor fi zilele copiilor petrecute la Palatul pionierilor. Să le urăm vacanță plăcută!

Pățania lui Mîzgălici

1 Cap, picioare... O să iasă
O figură caraghioasă!

2 Am să-l sperii pe Costel —
Vai, ce-o să mai rîd de el!

3 Creta asta — ce poznașă...
Lasă urme pe... cămașă!

Zile de tabără

Savin Aurelia, elevă în clasa a VII-a la Şcoala de 8 ani nr. 2 din Giurgiu, a venit să-şi petreacă vacanţa de vară într-o tabără pionierească. La cîteva zile după ce a sosit aici, Aurelia a trimis părinţilor şi colegilor de şcoală veşti din tabără despre clipele minunate pe care le trăieşte aici.

...Tabăra noastră este situată lîngă satul Vîrteju, la cîţiva kilometri depărtare de Bucureşti. Cu ani în urmă, pe aceste meleaguri se află conacul de vînătoare al capitalistului Bragadiru. Acum, aici, prin grija partidului şi a guvernului, sîntem noi, vreo 300 de pionieri şi şcolari fruntaşi la învăţătură şi în acţiunile pionereşti, sosiţi din toate colţurile regiunii Bucureşti.

Viaţa în tabără este foarte frumoasă!

INSTANTANEU

În fiecare zi se organizează aici atîtea activităţi interesante şi instructive, încît, de multe ori, nici nu ştim cînd vine seara. S-au organizat concursuri pentru cei mai buni trompetişti, toboşari, desenatori, solişti, gospodari. Am avut şi două simpozioane despre viaţa nouă a satelor — amîndouă foarte interesante. Am învăţat şi cîteva cîntece noi: „Partid, părinte al tinereţii", „Cravata mea", „Ciobănaşul". *Alteori, vizionăm programele pentru copii la televizor, jucăm şah, volei, handbal, ori citim cărţi de literatură. Vizitele pe care le facem la întreprinderile şi instituţiile din jurul taberei sînt, de asemenea, foarte interesante şi instructive. La Gospodăria agricolă de stat Bragadiru şi la Staţiunea experimentală pentru cultivarea plopului am aflat multe lucruri interesante. Mie mi-a plăcut însă foarte mult la Aeroportul Clinceni, pe care l-am vizitat de curînd. Am văzut acolo multe avioane: sanitare, utilitare, de sport, planoare... Am discutat cu piloţii şi cu mecanicii şi tot acolo ne-am întîlnit cu Maestra Emerită a Sportului, Elena Băcăoanu, care ne-a vorbit despre paraşutism.*

Acum închei, fiindcă vreau să particip neapărat la concursul de orientare care se organizează în pădurea din jurul taberei. Dar cînd voi veni acasă, vă voi povesti încă multe lucruri interesante din viaţa de tabără.

La revedere, pe curînd!

p. conf. A. MIRCEA

O VIZITĂ ŞI... UN VIS ÎMPLINIT

Reportaj

Automobilul, care trecuse fulgerător prin faţa lor, abia atingînd asfaltul cu roţile, dispăruse după colţ. Băiatul rămase încă cu capul într-o parte, urmărindu-l cu privirea.

Fratele mai mare, lăcătuşul, se uită în ochii lui curioşi, îi mîngîie cravata roşie cu palma.

— Merge grozav, nu-i aşa? Are motor puternic!... Dar nu numai de aici vine iuţeala roţilor... Ei, acum, du-te la şcoală! O să-ţi explic mîine, te iau cu mine la fabrică.

...Cei doi fraţi, lăcătuşul Frumuzache Mocanu şi el, Zaharia, s-au oprit mai întîi la secţia forja.

Maşini uriaşe, conduse cu dibăcie de iscusiţi făurari transformau metalul incandescent în inele de foc. Alături, alte maşini moderne înghiţeau cu lăcomie din nişte vergi de oţel, prefăcîndu-le în mii şi mii de bile scînteietoare.

— Acum să mergem dincolo, la montaj, zise Frumuzache.

— Unde lucrezi tu! s-a bucurat băiatul.

Zaharia rămase mult timp aci, printre oamenii din brigada condusă de fratele său, comunistul Frumuzache Mocanu. Se miră văzîndu-i cu mănuşi albe în mînă dar nu întrebă de ce lucrează aşa. Se uită atent la fratele său: acesta luă în palme două din cerculeţele văzute mai înainte, unul mai mare şi altul mai mic, şi închise între ele, ca într-o colivie, un şir de bile jucăuşe, strălucitoare, ca şi inelele.

— O adevărată bijuterie! exclamă Zaharia.

Frumuzache zîmbi:

— S-o punem în deget. Uite! Şi cu palma trase în jos, atingînd inelul exterior şi... rulmentul — căci despre el e vorba — prinse să se rotească ameţitor, cu mers egal, de ceasornic, pîlpîind ca o lumină albă!

— Ei, acum ai înţeles cum vine cu mersul automobilului? Fără rulmenţi, nici o maşină, nici un angrenaj nu poate funcţiona bine. Aceştia trebuie lucraţi cu cea mai mare grijă — nici un fir de praf nu lăsăm să pătrundă înăuntru. De aceea lucrăm cu mănuşi albe. Calitatea e în atenţia fiecăruia. În vederea aceluiaşi scop se face şi operaţia aceasta... Pune mîna pe un rulment!

Zaharia se apropie de o ladiţă pe care se aflau rulmenţi şi apucă unul cu mîna. Făcu ochii mari: observă că se desface greu de pe scîndură, parcă era lipit!

— Aici se face demagnetizarea rulmenţilor, îl absoarbe magnetul din lădiţă. Dacă n-am face lucrul acesta, s-ar putea agăţa de rulment vreun span şi atunci... Noi însă avem grijă ca toţi rulmenţii să fie de calitate superioară...

★

De la această vizită a trecut timp. Ea n-a rămas însă fără urmări. Zaharia e acum în anul III al Şcolii profesionale de pe lîngă Fabrica de rulmenţi din Bîrlad. Nu peste mult timp, alături de Lungu Mihai, Bauner Petru, Pătraşcu Ion şi alţi proaspeţi absolvenţi, care au început zilele acestea lucrul în fabrică, alături de Gheorghe Codreanu, Maricica Calciu, Dumitru Ignat, Petre Botezatu şi ceilalţi muncitori harnici din brigada condusă de fratele său, va modela cu pricepere preţioasele „bijuterii de oţel" — rulmenţii — necesari numeroaselor maşini produse de industria noastră socialistă.

Fiecare rulment trebuie să funcţioneze ca ceasornicul. De aceea se cere o verificare minuţioasă, atentă...

AL. DINU IFRIM

Ajutoare preţioase ale colectiviştilor

Acum, în zilele de vară, la colectivă, munca e în toi. Colectiviştii lucrează de zor pe ogoare la prăşit, la seceriş, la grădina de zarzavat. În aceste zile, colectiviştii au un ajutor preţios în muncă — ajutorul pionierilor.

„...Flutură cravatele roşii
Trec în marş pionierii,
voioşii..."

Şi cîntecul pionieresc răsună vesel pînă departe, pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Calomfireşti, raionul Alexandria. În grădina de zarzavat, pe cele 6 ha. de roşii, pe tarlalele cu ardei şi vinete au sosit şi pionierii. Aici, mîinile lor harnice lucrează cu pricepere la copilitul roşiilor, la îngrijirea tarlalelor cu ardei şi vinete. Pionierii Lucan Ion, Lazăr Alexandru, Cercel Constantin, Dinu Miţa şi alţii vor lucra peste puţin timp în colectivă, vor fi colectivişti. Ei învaţă de pe acum, cu drag, îngrijirea culturilor în grădina de zarzavat.

...În lanurile de lucernă ale gospodăriei colective din comuna Zărneşti, raionul Rîmnicu Sărat, a înflorit pe ici, pe colo, rapiţa. Pentru plivitul lucernei, au sosit pionierii din comună. După cîteva ore de lucru, în lanurile cu lucernă de sămînţă nu mai era nici un fir de rapiţă.

...60 zile-muncă necesita plivitul celor 5.700 m.p. plantaţi cu ceapă în grădina de zarzavat a colectivei din comuna Buceşti, raionul Galaţi dar treaba asta au făcut-o pionierii. Colectiviştii au mult de lucru, aşa că harnicii pionieri Alexe Eleonora, Bîra Ştefana, Lupică Neculai, Popa Ifrim şi mulţi, mulţi alţii au venit să ajute colectiva. Lucrînd cu hărnicie, pionierii au plivit în cîteva zile toată ceapa pentru arpagic.

Seceriş 1962

Cînd grîul a început să prindă culoarea aurului iar spicul să se aplece sub greutatea boabelor, la sediul colectivei s-au adunat vreo 40 de oameni: preşedintele, inginerul agronom, brigadierii, şefii de echipe, mecanizatorii. Jean Cristescu, preşedintele, a vorbit puţin:

— V-am chemat, tovarăşi, ca să vă anunţ o veste mare: mîine începem secerişul!

— Nu-i prea devreme? îşi dădu cu părerea un şef de echipă.

— Acum e timpul cel mai nimerit pentru seceriş, i s-a răspuns. Dacă începem recoltatul cînd grîul este în pîrgă şi dacă terminăm treaba asta într-un timp cît mai scurt, putem obţine un spor de 150—170 kg grîu la hectar.

Cum explicaţia asta se dovedi foarte documentată, iar atelajele erau de mult pregătite, „statul major" al colectivei din Dobreni, raionul Olteniţa, hotărî în unanimitate ca a doua zi să se înceapă cu toate forţele bătălia secerişului. Aşa se face că miercuri, 27 iunie, lanul cu cele 325 ha de grîu a fost împresurat din trei părţi de peste 200 de colectivişti tineri şi vîrstnici. Veniseră în ziua aceea la sărbătoarea secerişului şi tuşa Nastasia Dumitru în vîrstă de 70 de ani, pe care n-o răbdase inima să stea acasă, şi utemista Elena Drăgan, care abia a sărbătorit 16 primăveri. Şi în timp ce pe tarlaua de grîu de la Cîmpurelu, de pildă, colectiviştii adună aurul holdelor, alături, în luncă, pe tarlaua de unde s-a recoltat orzul, tractoriştii Constantin Copăcenaru şi Tănase Ragnea pregătesc terenul pentru a semăna porumb furajer.

Seara, în biroul preşedintelui, s-a făcut un prim bilanţ al acestei campanii agricole: se recoltaseră 14 ha cu orz şi peste 80 de ha cu grîu.

— Cum este recolta anul ăsta? l-am întrebat pe preşedinte.

— Excelentă! mi-a răspuns el. La orz, avem cu 600 kg mai mult decît ne planificasem iar la grîu, după unele calcule preliminarii, vom obţine cu 400 kg la hectar peste prevederile noastre. Faptul că timpul de recoltare şi treieriş va fi scurtat cu o săptămînă, ne va aduce, cu siguranţă, încă un spor de cel puţin cîteva zeci de kg de grîu la fiecare hectar.

I. ANDREI

Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace de la Moscova

Între 9 și 14 iulie a.c. se va desfășura la Moscova cea mai reprezentativă adunare a luptătorilor pentru pace din întreaga lume: Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace.

Ideea păcii cucerește zi de zi milioane și milioane de oameni. În orice colț al globului, oameni cu cele mai diferite orientări politice și religioase își dau seama că numai dezarmarea generală și pacea pot feri omenirea de un al treilea război mondial.

Pînă în prezent și-au anunțat sosirea la Congresul de la Moscova circa 2.300 reprezentanți ai mișcării pentru pace din 117 țări. Iar în timp ce Comitetul internațional pentru pregătirea Congresului continuă să primească noi vești prin care numeroase guverne, organizații și asociații ale partizanilor păcii anunță ca-și vor trimite reprezentanții la Congres, la Moscova au și sosit primii delegați. Printre aceștia se numără Rockwell Kent, cunoscut luptător pentru pace din S.U.A., pastorul Ragnar Forbekk din Norvegia, membru al Consiliului Mondial al Păcii, și alte personalități ale vieții politice, economice, științifice și religioase din diverse țări.

Congresul de la Moscova, la care participă reprezentanți ai mișcării pentru pace de pe toate meridianele globului, va dezbate cele mai arzătoare probleme ale contemporaneității: căile și mijloacele pentru dezarmarea generală și totală, pentru încetarea experiențelor cu armele nucleare, pentru asigurarea păcii în întreaga lume.

Sărbătoare în Algeria

Duminică, 1 iulie a.c., poporul Algeriei a trăit cu adevărat o zi istorică. După șapte ani de luptă eroică, milioane de bărbați, femei, tineri s-au prezentat în fața urnelor de vot pentru a răspunde „DA", independenței Algeriei. Pînă și agențiile occidentale de presă, cum este agenția „France Presse", de pildă, sînt nevoite să recunoască atmosfera sărbătorească în care s-a desfășurat, în toate satele și orașele țării, referendumul pentru autodeterminarea Algeriei.

„În toate cartierele orașului (Alger n.a.) menționează agenția, este o afluență spectaculoasă. Sute de persoane s-au strîns cu cîteva ore înainte în fața centrelor de vot, așteptînd deschiderea scrutinului..." Într-adevăr, duminică a fost sărbătoare în Algeria. Aproape la fiecare fereastră flutura steagul algerian albverde cu steaua și semiluna roșie. Pretutindeni, pe străzi și în jurul centrelor de vot se aflau ghirlande de flori. Iar din zeci de autocamioane, tinerii scandau lozinci: „Trăiască pacea!", „Trăiască Republica Algeria!"

În această zi istorică marea majoritate a poporului algerian s-a pronunțat, în cadrul referendumului, pentru independența și suveranitatea Algeriei, pentru viitorul său luminos de mîine.

DE LA PRIETENII TĂI DE PESTE HOTARE

„Casa cifrelor"

Exista la Moscova o casă în care puteți afla răspunsuri la orice întrebare privind viața economică și social-culturală a Uniunii Sovietice. Vreți să știți cît oțel au topit într-un an cuptoarele sovietice Martin? Aici găsiți răspunsul exact! Vă interesează cîți băiețași și cîte fetițe s-au născut în țară într-un an? Și la această întrebare găsiți răspunsul!

Ați ghicit ce fel de casă e aceasta? Este D.C.S., adică Direcția Centrală de Statistică a Uniunii Sovietice. Să intrăm împreună în această casă interesanta și să vedem cum arată, concretizată în cifre, viața copiilor sovietici.

— Cîte școli sînt în țară? l-am întrebat pe Semeon Iakovlevici Ghenin, șeful secției de informații statistice.

— Două sute de mii, în care învață circa treizeci și nouă milioane de copii, ne-a răspuns el.

Iată și alte cifre interesante aflate aici: în Uniunea Sovietică se deschid, în fiecare an, circa opt mii de tabere pionierești, se editează zeci de mii de cărți, 25 gazete și 34 reviste pentru copii! Tot pentru copii, există peste trei mii de case ale pionierilor, aproape trei sute cincizeci de stațiuni ale tinerilor tehnicieni, peste o mie cinci sute de școli de muzică.

Toate acestea sînt cifre concrete, precise, care vorbesc despre grija pe care Puterea Sovietică o poartă celor mai tineri constructori ai comunismului.

„Cutezătorii"

În suburbia Parisului, la Chatnais-Malabrie, există un detașament de pionieri francezi denumit „Cutezătorii".

De doi ani, „cutezătorii" poartă grija a opt copii din Algeria care învață în departamentul Vendais. Copiii algerieni trăiesc în niște magazii sărăcăcioase, construite din bucăți de placaj și tinichea. Viața lor este destul de grea. De aceea, pionierii francezi îi ocrotesc cu grijă și dragoste. Ei colectează pentru cei opt copii algerieni haine, jucării, alimente. Iar anul trecut, în timpul vacanței de iarnă, „cutezătorii" au organizat pentru acești copii o călătorie la Paris. Ce plăcere a fost pentru micii algerieni! De asemenea, pionierii din detașamentul „cutezătorii" au cusut cuverturi, au tricotat pulovere și șosete pentru copiii unui orfelinat tunisian.

La Chatnais-Malabrie răsună cîntecele „cutezătorilor". Și adesea în corul lor se aud și glasurile copiilor algerieni și tunisieni.

(După „Pionierskaia pravda")

FESTIVAL 1962

Tineretul lumii se pregătește pentru Festival

La 29 iulie se deschide la Helsinki, capitala Finlandei, **cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.** În întîmpinarea acestui important eveniment din viața tineretului lumii se fac intense pregătiri pe toate meridianele globului. La Comitetul pentru pregătirea festivalului continuă să sosească noi și noi mesaje prin care diferite organizații și asociații de tineret își anunță participarea la această grandioasă manifestare a tinereții, prieteniei și păcii.

Dahomey. „La această mare întîlnire a păcii și prieteniei, Uniunea noastră va răspunde **prezent!**", a declarat S. Mayaki, secretar general al Uniunii Naționale a Tineretului din statul Dahomey — Africa. Delegația tineretului din această țară va participa la întîlnirile și manifestările sportive ale Festivalului, va prezenta diferite dansuri folclorice africane și o expoziție de artizanat.

R.P. Ungară. În întîmpinarea Festivalului de la Helsinki au avut loc în întreaga țară festivaluri regionale ale tineretului. La Helsinki va pleca o delegație formată din 400 de tineri fruntași în muncă și învățătură, soliști vocali și instrumentiști, dansatori, sportivi.

Liban. Tineretul libanez va fi reprezentat la Festival de către o delegație formată din cîntăreți și dansatori populari și un grup sportiv. Pentru a acoperi cheltuielile de deplasare a delegației pînă la Helsinki, în țară se organizează diferite manifestări cultural-sportive, ale căror venituri sînt vărsate în fondul Festivalului.

S.U.A. Comitetul național al Festivalului din S.U.A. a anunțat că va trimite la Helsinki o delegație formată din 400 de persoane. Delegația va avea un grup cultural cuprinzînd o formație de jaz, un quintet vocal, soliști, o echipă de dansuri populare, un cor și o orchestră.

Pace și prietenie! Indiferent de limba în care sînt rostite, aceste cuvinte cuceresc inimile a milioane și milioane de tineri de pe glob.

Foileton

O TRISTĂ ZICALĂ ENGLEZĂ...

În Anglia, la Liverpool, înghesuiți în cocioabe pe care numai cu foarte multă indulgență le-ai putea denumi locuințe, trăiesc o mulțime de oameni. Sînt oameni necăjiți, care cîștigă numai cu greu hrana lor și a familiei.

Iată însă că, într-o zi, pe strada Windsor, a nimerit într-una din călătoriile sale sir Charles Hill, ministrul construcțiilor de locuințe al Angliei. Afundat comod într-unul din fotoliile mașinii, ministrul, după o plimbare plăcută în comitatul Lancashire, se întorcea la Londra.

Mașina aluneca lin pe stradă cînd, deodată, șoferul a fost nevoit să frîneze brusc: strada era baricadată de un zid viu — femei cu cărucioare de copii, puștani ascunși după fusta mămicii.

Bineînțeles — ministrul a recurs la ajutorul poliției, dar poliția n-a putut face nimic.

— Să coboare din mașină, să ne vadă casele! strigau femeile.

— Vrem locuințe!

— N-o să murim în cocioabele astea, gata să se dărîme peste noi, peste copii!...

Vrînd-nevrînd, sir Ch. Hill a părăsit fotoliul mașinii și le-a urmat pe femei. Acestea i-au arătat casele cu pereții crăpați, cu lemnăria mîncată de carii, cu tavanele gata să se prăbușească.

— Sînt aproape 90 de mii de astfel de cocioabe în Liverpool, d-le ministru! — i-a spus o femeie.

— M-da... știu... a șoptit ministrul.

Dar fondurile pentru locuințe n-au crescut nici la Liverpool, nici în alt loc în Anglia. Banii poporului englez sînt înghițiți de... cursa nebunească a înarmărilor, în care-s antrenate statele imperialiste din occident — printre care și Anglia.

Locuitorii Liverpool-ului au o zicală tristă, care exprimă amărăciunea vieții lor mizere în statul capitalist: „Cine s-a născut în cocioabă, în cocioabă moare...".

V. E.

Știința modernă spulberă superstițiile despre „cer"

ION CHIȚU
redactor șef al revistei „Știință și tehnică"

Milenii de-a rîndul, omul primitiv a privit cerul cu teamă. El s-a îngrozit în fața tunetelor și fulgerelor, în fața eclipselor de Soare sau de Lună și s-a minunat atunci cînd, în amurg de seară, pe bolta liniștită a cerului miile de stele se „aprindeau", una după alta, formînd uriașul candelabru al nopților cu cer senin. În neștiința sa, rezultată din neputința în fața forțelor naturii (furtuni, grindină, molime) care-l dominau, omul primitiv a născocit *zeități* bune și rele, cărora le aducea jertfe pentru a le îmbuna sau a le implora să-l ajute în lupta cu natura. Treptat, pornind de la observația că unele fenomene naturale ce se desfășoară pe planeta noastră sînt oarecum accesibile lui (ploaia, vîntul etc.) iar altele ce aveau loc în „cer" (eclipse, comete, halouri) îi erau inaccesibile, omul primitiv a început să creadă că există două lumi diametral opuse: lumea pămîntească și lumea cerească în care, chipurile, ar trona *zeii*. El a început să roage cerul, să vorbească de voința cerului, să creadă că între lumea „cerească" și cea „pămîntească" există un hău de netrecut.

Mai tîrziu, aceste prejudecăți despre cer au fost amplificate de către religie. Religia își „fundamentează" întregul edificiu pe legenda despre facerea lumii de către o ființă supranaturală care, chipurile, ar fi făcut Pămîntul, și cerul cu Luna, și stelele, că această ființă supranaturală ar trona în cer și de voința ei ar „depinde" toate fenomenele din natură, inclusiv viața oamenilor. Pe bună dreptate se spune că dacă s-ar lua religiilor așa-zisa învățătură despre facerea lumii, despre cer, ele ar fi lipsite de principalul lor fundament.

În Cosmos - la miliarde de ani lumină

Știința zilelor noastre despre Cosmos — astronomia modernă — a spulberat miturile religioase cu privire la cer și la așa-zisul „creator". Ea a arătat că toate prejudecățile religioase cu privire la cer nu sînt altceva decît scorniri fantastice care nu au nici pic de adevăr. Oamenii de știință sovietici, înarmați cu telescoape puternice și alte aparate de observație moderne, au pătruns în spațiile nesfîrșite ale Cosmosului la distanțe atît de uriașe încît cu greu le putem reprezenta. Așa, de pildă, au fost cercetate corpuri cerești atît de îndepărtate încît lumina de la ele ajunge pînă la noi în nu mai puțin de 6 miliarde de ani. Și, după cum am învățat în fizică, lumina străbate spațiul cu o viteză de 300.000 de kilometri pe secundă. Cu o asemenea viteză distanța pînă la Lună este parcursă de lumină în numai o secundă și un sfert. Studiind spații atît de vaste ale universului, oamenii de știință nu au dat peste nici o ființă supranaturală, n-au dat de nici o împărăție a cerului. Dimpotrivă, ei au constatat, cu ajutorul aparatelor, că în spațiul cosmic există miliarde și miliarde de corpuri cosmice care din punct de vedere al elementelor chimice sînt asemănătoare cu planeta noastră; că pe unele din aceste corpuri cosmice ar putea să existe viață; că însăși planeta noastră nu este altceva decît tot un corp cosmic ca toate celelalte și că din acest punct de vedere noțiunea de cer cum a fost ea înțeleasă pînă nu de mult își pierde orice valoare deoarece însuși Pămîntul, noi care îl populăm, locuim în „cer" adică în Cosmos.

Mai mult decît atît, după cum a arătat savantul sovietic V. A. Ambarțumian, care ne-a vizitat de curînd țara, formarea stelelor din materie cosmică are loc și în zilele noastre. Cu prilejul acestor descoperiri științifice, deosebit de importante, nu s-a observat nici o putere supranaturală care, chipurile, ar „plămădi" noi corpuri cosmice.

Omul - creator de corpuri cerești

Prejudecățile cu privire la cer au primit o lovitură și mai puternică în ultimii ani. După cum se știe, lansarea primului satelit artificial al Pămîntului din lume (la 4 octombrie 1957) de către savanții sovietici, a marcat asaltul Cosmosului. Rînd pe rînd, oamenii de știință sovietici construiesc corpuri cosmice pe care le trimit în univers ca pe niște adevărați mesageri ai Pămîntului, fie ca planete artificiale în jurul Soarelui, fie ca simpli sateliți în jurul Pămîntului sau ca laboratoare cosmice pentru fotografierea părții nevăzute a Lunii. Au fost lansați sateliți artificiali ai Pămîntului la bordul cărora au existat dintre cele mai variate specii de animale, — de la microbi și pînă la iepuri și cîini. Cu această ocazie s-au făcut studii amănunțite asupra radiațiilor cosmice, asupra meteoriților, s-a studiat influența condițiilor din Cosmos asupra organismelor vii. Toate acestea au pregătit saltul epocal în cucerirea Cosmosului cînd, la 12 aprilie 1961, cosmonautul sovietic Iuri Gagarin a zburat în Cosmos, adică în „cer". Gagarin a fost urmat de Gherman Titov, al doilea cosmonaut din lume, care a zburat în Cosmos la 6 august, anul trecut, *timp de 25 de ore!* TITOV A TRAIT, A MUNCIT ȘI A DORMIT ÎN „CER". Dar nici aparatele care au înregistrat cele mai neobișnuite fenomene, care au fotografiat în Cosmos partea nevăzută a Lunii, și nici cosmonauții n-au dat de urma vreunui rai, vreunui „creator" și aceasta din simplul motiv că asemenea lucruri nu există în Cosmos.

Iar dacă este cazul să vorbim de creator, apoi acesta există într-adevăr, dar nu în „cer" ci pe Pămînt. El este OMUL, așa cum îl cunoaștem noi, OMUL care, ÎNARMAT CU FORȚA ȘTIINȚEI, a creat cele mai minunate lucruri, a creat nave cosmice, corpuri cerești. Și dacă omul a reușit să construiască el însuși corpuri cerești, atunci el nu mai privește „cerul" cu teamă, nu se mai roagă la „cer", fiindcă nu te poți ruga la un lucru pe care tu însuți l-ai făurit.

Fotografia părții invizibile a Lunii transmisă de stația automată interplanetara sovietică: 1. Marea Moscovei; 2. Golful Astronauților; 3. Prelungirea Marii Sudului pe partea invizibilă; 4. Craterul „Țiolkovski". 5. Craterul „Lomonosov"; 6. Craterul „Joliot - Curie"; 7. Lanțul Munților Sovietici; 8. Marea Visurilor.

Cu cifre romane sînt notate regiuni din partea vizibilă a Lunii; I. Marea Humboldt; II. Marea Crizelor; III. Marea Limitelor; IV. Marea Valurilor; V. Marea Smith; VI. Marea Fertilității; VII. Marea Sudului.

Zi de zi, patria noastră se împodobește cu construcții tot mai frumoase.

În fotografie: noua gară Roșiori-Nord, construită de curind.

Din istoricul bicicletei

Au trecut mulți ani pentru ca supla și eleganta bicicletă cu care voi vă plimbați să arate așa cum ***este azi. De-a lungul celor aproape 100 de ani acest obișnuit și cunoscut mijloc de transport, de recreere și de sport de astăzi a suferit transformări neînchipuit de mari.***

Documentele vremii *semnalează primele încercări de construcție a unui asemenea vehicul în secolul al XVI-lea.*

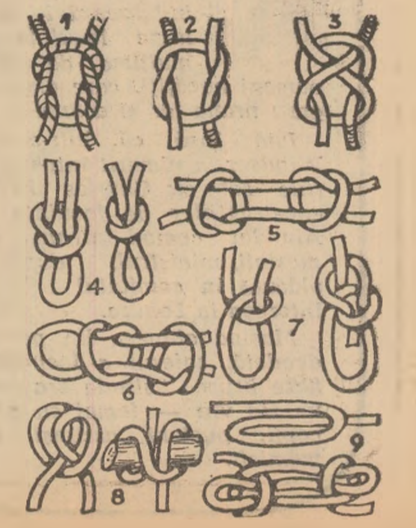
Relații sigure despre invenția și construcția unei mașini asemănătoare bicicletei există numai din secolul al XVII-lea. Erau niște mașini greoaie, cu trei roți, care făceau un zgomot infernal și mergeau foarte încet.

Istoria bicicletei cu două roți a început o dată cu apariția „mașinii de curse" în 1813. Cu această mașină s-a reușit să se străbată în numai 4 ore distanța „care în mod obișnuit, mergînd pe jos, se parcurge în circa 16 ore". Mașina avea unele elemente comune bicicletei de astăzi: șaua putea fi coborîtă sau ridicată, existau tandemuri. Erau însă și elemente care o deosebeau: era făcută din lemn și nu avea pedale. Între anii 1840—1850 a apărut bicicleta cu pedale. Dar și aceasta era făcută din lemn, nu avea cauciucuri și nici transmisie cu lanț. În ce privește denumirea, la început i se spunea „mașină de cursă", „drezină" iar în Anglia, în mod ironic, era denumită „zgîlțîitoare" sau „calul filfizonilor". Denumirea de bicicletă a fost introdusă mult mai tîrziu.

Date noi în construcția bicicletei apar în anul 1855 cînd este înzestrată cu frînă, în 1870 cînd roțile încep să se fabrice din metal, iar în 1869 sînt puse pe rulmenți. În anul 1879 se introduce și transmisia cu lanț, iar în anul 1890 — roțile pneumatice.

De la această dată, bicicleta se răspîndește foarte repede ca mijloc de locomoție comod și rapid.

Invață și tu!

Asemenea noduri știu sa facă cu îndemînare și repede pionierii polonezi.

1. Nod plan. 2. Nod feminin. 3. Nod țesătoresc. 4. Laț care se strînge și laț care nu se strînge. 5. Nod pescăresc. 6. Nod marinăresc. 7. Nod de salvare (de Tatra). 8. Nod pionieresc. 9. Nod răsucit.

Cunoașterea legării nodurilor poate prinde bine în excursie.

Intr-o zi de vacanță

În zilele de vacanță, mulți dintre prietenii mei corespondenți sînt în tabere, la munte sau la mare, și, cum era de așteptat, mi-au trimis multe vești. Dar să vă povestesc o întîmplare din vacanță pe care am aflat-o de la pionierul ION V. EMIL de la Școala de 8 ani din **comuna Bivolița, raionul Alexandria.** Iat-o :

E cald, cald !... Soarele fierbinte de vară a oprit parcă și vîntul. Florile, frunzele copacilor stau nemișcate. Pe-o vreme ca asta e minunat să te scalzi în apa limpede a rîului, să stai în grădina la umbra răcoroasă a pomilor. Dar celor trei prieteni — Ionică, Vlad și Titi — parcă nici nu le pasă de căldură, lucrează de zor.

— Titi, ține bine scîndurile. Dă-i tare, Ionică...

— Bun, acum să fixăm catargul...

Băieții meștereau de zor. Doi dintre ei ciocăneau la catarg. „Trebuie să fie drept, doar în vîrful lui va flutura steagul !" își făceau ei socoteala, tot învîrtindu-se în jurul bărcii pe care-o construiseră. După puțin timp, steagul fîlfîia în vîrful catargului.

— Barca e gata !... strigară toți într-un glas.

— Hai la rîu, propuse Ionică.

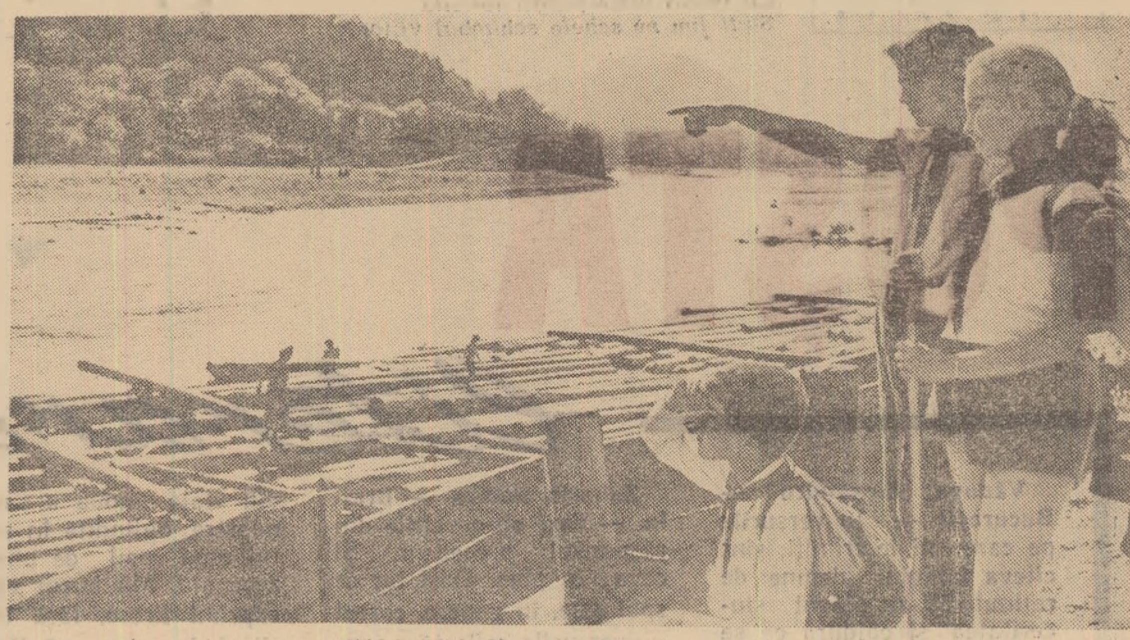
— Hai !... Hai !... îi răspunseră voioși ceilalți. Cu barca pe umeri, porniră spre rîul din apropiere. Drumul l-au străbătut doar în cîteva minute. Iată rîul ! Au dat drumul bărcii pe apă — plutea ! Dar cine să se urce primul : Titi, Ionică sau Vlad ? După o mică discuție au hotărît : ne urcăm toți trei ! Zis și făcut. Peste puțin timp, băieții vîsleau puternic spre mijlocul rîului. „Ura, deacum sîntem navigatori !" răsunară de pe rîu glasurile vesele ale copiilor.

★

Despre asemenea întîmplări, despre excursii și drumeții, despre participarea voastră la strîngerea spicelor ar fi bine să scrieți redacției. Eu vă doresc vacanță veselă și nu uitați că prietena voastră așteaptă vești !

RODICA

Bistrița argintie, păduricea de brad însorită, plutele ce coboară agale... Pionierii sosiți să viziteze împrejurimile orașului Piatra Neamț sînt încîntați.

Să discutăm despre COLEGIALITATE

Aș vrea să vă spun că noi, pionierii detașamentului clasei a VII-a, sîntem buni colegi. Atunci cînd e vorba de o acțiune, participă toți, nimeni nu dă înapoi.

Am fost nu de mult să plivim în grădina gospodăriei agricole colective, iar în livadă am executat diferite lucrări de întreținere a pomilor. Toți colegii au lucrat cu hărnicie. La fel de uniți sîntem și în alte acțiuni. Mulți dintre noi au reprezentat cu cinste detașamentul la diferite concursuri organizate de unitate — cum a fost concursul de recitări, unde am obținut rezultate bune. Avem un colectiv strîns unit. Ne place să ne jucăm împreună, să organizăm excursii, întreceri sportive, să glumim — dar și la treabă sîntem tot împreună. Sîntem buni colegi pe băncile școlii ; cînd vom crește, vom fi buni tovarăși de muncă pe ogoarele gospodăriei agricole colective !

NICOLAE TRAIAN IVANOVICI
com. Izvoarele, reg. Ploiești

Ne-au mai scris:

Stroe Angela, *com. Voinești, reg. Argeș ;* Jebelean Gavrilă, *com. Igriș, reg. Banat ;* Weisz Iuditha, *Tg. Mureș ;* Gutină Mariana, *Buziaș, reg. Banat ;* Cugler Ildiko, *Baia Mare ;* Chiută Ion, *com. Racovița, reg. Argeș ;* Corlan Mișu, *Cloșani-Călugăreni, reg. Oltenia ;* Nădășan Georgeta, *com. Coștei, reg. Banat ;* Vasile Florica, *com. Braniștea, reg. București ;* Usonescu Dina, *Timișoara ;* Iliescu Veronica, *Botoșani;* Tișileanu Mircea *Teleajen, reg. Ploiești,* Dinciu Nelu, *com. Oieru, reg. București ;* Radu Vasilica, *București ;* Vlad Rodica, *com. Lespezi, reg. Iași ;* Gheorghițoiu Marcela, *com. Juguri, reg. Argeș ;* Chirețu Gheorghe, *com. Băilești, reg. Argeș ;* Baranga Lenuța, *com. Nămoloasa, reg. Galați ;* Gheorghiu Geta, *Vaslui ;* Boguleanu Maria, *com. Hărman, reg. Brașov.*

(va urma)

VEȘTI DIN VACANȚĂ • VEȘTI DIN VACANȚĂ • VEȘTI DIN VACANȚĂ

Recent, Casa pionierilor din Reșița în colaborare cu comisia de turism și alpinism a organizat un concurs de orientare turistică dotat cu „Cupa copilului".

Concursul s-a desfășurat în împrejurimile orașului, pe un traseu de 8 km. Aici, pionierii s-au deplasat cu ajutorul busolei și hărții.

Pe primele locuri s-au clasat pionierii Cojocea Mihai, Kasurek Eugen și Kresener Petru.

★

Zilele trecute, pe terenul de sport din comuna **Holod,** raionul *Salonta,* s-a desfășurat întrecerea de fotbal dintre echipa Școlii de 8 ani din comuna Holod și echipa Școlii de 8 ani din comuna Vintea. Meciul a fost viu disputat. Lazăr Virgil, portarul echipei din Holod, a apărat cu îndîrjire poarta reușind să respingă toate atacurile adversarilor. Scorul s-a încheiat cu 5-0 pentru echipa pionierilor din Holod.

Nu de mult, pe terenurile cu cartofi ale Gospodăriei agricole colective „8 Mai" din comuna **Falcoi,** raionul *Caracal* a sosit un oaspete nepoftit : gîndacul de Colorado. Pionierii au hotărît să-l stîrpească în grabă. Într-un timp scurt, detașamentele I, II, III au făcut ca pe cîmpurile cu cartofi să nu mai rămînă nici un gîndac. S-au evidențiat în mod deosebit pionierii Tănislav Ilie, Cristea Ioana, Iancu Elisabeta, Dorobanțu Gheorghiță și Mincă Angela.

★

6,5 kg de flori uscate de mușețel au predat pionierii detașamentului nr. 3 de la Școala de 8 ani din comuna **Braneț,** raionul *Balș.* În prezent, pionierii acestui detașament participă la strînsul florilor de tei.

★

Aproape 900 de ore de muncă patriotică au făcut pionierii Școlii de 8 ani din comuna **Cîndești,** raionul *Buhuși,* la plivitul puieților de salcîm și stejar în pepinierele din apropiere.

Sport • Sport • Sport

Între 7 și 15 iulie a. c.

Vă invităm la handbal !

În patru orașe din țara noastră — la **București, Ploiești, Brașov** și **Sibiu** — se fac în aceste zile ultimele pregătiri în vederea unui important eveniment sportiv internațional : CAMPIONATELE MONDIALE FEMININE DE HANDBAL ÎN 7. Competiția aceasta este așteptată cu deosebit interes nu numai de iubitorii handbalului din țara noastră, ci și de toți specialiștii din celelalte țări.

La actuala ediție (a II-a) a „mondialelor" feminine vor lua parte echipe reprezentative din nouă țări, și anume : **R.S. Cehoslovacă,** (a cărei formație deține titlul mondial, cîștigat în 1957, în Iugoslavia), **Uniunea Sovietică, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Polonă, Danemarca, R. P. Ungară, R.F. Germană, Japonia** și **R.P. Romînă.** Regulamentul de disputare a campionatelor prevede că, la început, echipele, împărțite în 3 grupe, să susțină meciuri preliminarii.

Și pentru ca invitația noastră să fie cît mai completă, vom da mai jos programul meciurilor preliminarii din prima zi :

7 iulie : seria A — Ploiești (teren „Petrolul") : R. F. Germană — U.R.S.S. ; **seria B — Brașov** (teren „Tractorul") : R. P. Ungară — Japonia ; **seria C — București** (stadionul „Republicii") : R.P. Romînă — R.P. Polonă.

I. DAMIAN

ȘTIRI

Handbalul este unul din sporturile mult îndrăgite de pionierii Școlii de 8 ani din comuna Tia Mare, raionul Corabia. *Cu mult interes a fost așteptat meciul dintre echipele claselor a VI-a A și B.*

Mai bine pregătită, cu pase precise, echipa clasei a VI-a A a învins cu scorul de 6—2.

★

Noua echipă de fotbal a detașamentului claselor a VII-a de la Școala medie nr. 9 „Mihail Eminescu" din Cluj s-a întrecut zilele trecute cu echipa de fotbal a detașamentului claselor a VII-a de la Școala de 8 ani Someșeni. Mai combativi, cu înaintare mai rapidă, echipa claselor a VII-a de la „medie 9" a învins cu scorul de 4-3.

Cîntec de drumeţie

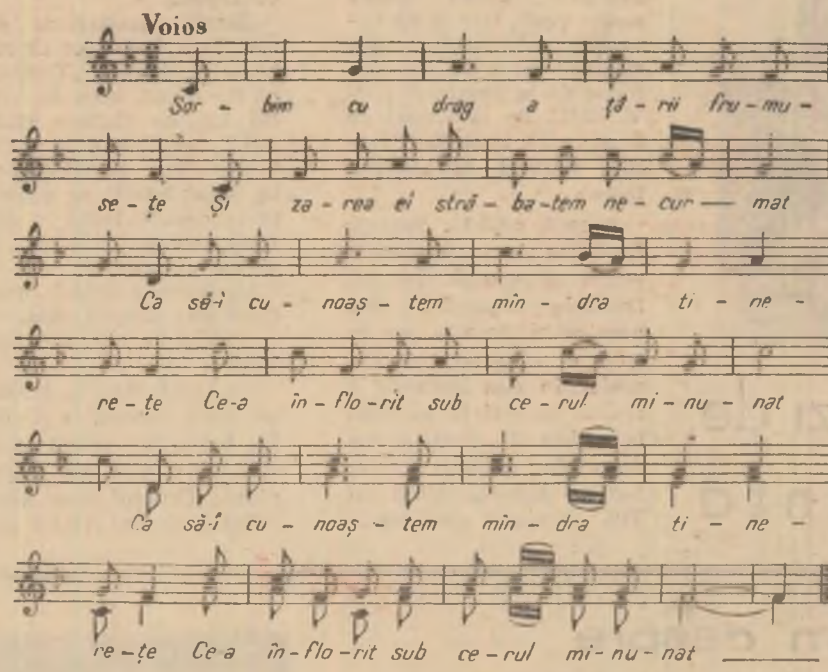
Versuri: MIHAIL COSMA
Muzica: ION NICORESCU

Sorbim cu drag a ţării frumuseţe
Şi zarea ei străbatem necurmat,
Ca să-i cunoaştem mîndra tinereţe
Ce-a înflorit sub cerul minunat.

Pornim din nou, setoşi de drumeţie,
Cu paşi voioşi, să batem largi cărări,
Purtînd cu noi văpaia purpurie
Ce-ntinereşte plaiul scumpei ţări.

Şi ne surîd în calda dimineaţă
Oraşe noi, şi holde, şi grădini,
Crescînd mereu în patria măreaţă
Ca anii noştri de lumină plini.

Cît te iubim, o, patrie slăvită,
Că tu ne dai mereu aripi de zbor,
Ca într-o lume pururi fericită
Să-ţi fim pe schele schimbul viitor!

POŞTA literară

Văduva Alexandru — Bucureşti. — In versurile pe care ni le trimiţi, sînt cîteva imagini demne de reţinut. Mi-au plăcut sinceritatea şi căldura ce se desprind din fiecare rînd, deşi forma şchioapătă pe alocuri. Fereşte-te să rimezi prea adesea verb cu verb şi substantiv cu substantiv: tonul devine banal, plicticos. Aşteptăm lucruri noi.

Cercul literar „Ghiocelul" — Gura rîului, Braşov. — Felicitări pentru frumoasa iniţiativă! Intr-adevăr, în lucrările voastre „mici şi modeste", se simte mult suflet, mult entuziasm. Ne-ar interesa un exemplar din revistă şi amănunte despre activitatea cercului. Drum bun, ghioceilor!

Ionescu Vasile — Mizil, Ploieşti. — Calendarul n-are cine ştie ce importanţă: hotărîtor este ce simţi, ce gîndeşti şi, mai ales, cum exprimi. Sub acest aspect, încercarea cu pricina (pe care te grăbeşti s-o consideri poezie) mi se pare puţin convingătoare. Ea prezintă — într-o formă aproximativ corectă — un fapt oarecare. Dar asta nu e de ajuns. Oricît de semnificative ar fi faptele, oricît de frumoase ar fi gîndurile şi sentimentele noastre, dacă acestea nu-s redate într-o formă artistică, înseamnă că, din punct de vedere poetic, nu dau naştere unor imagini emoţionante.

Epigrama nu-i rea. Aştept o nouă scrisoare şi-ţi mulţumesc pentru bunele urări.

Zaharia Rodica — Brăila. — Vezi observaţiile din răspunsul precedent. Şi ceva în plus. Deşi tot ce spui este, în genere, corect — versurile reflectă o concepţie cam... bătrînicioasă (mă îndoiesc că-ţi aparţin!), despre şcoală şi şcolari. Se face auzit un ton de predică: elevul să păşească pragul şcolii „cu respect", să fie vrednic de „binele ce-i face ea" (adică şcoala), să se ferească

Vă răspunde poetul DAN DEŞLIU

de lucruri „ruşinoase", de a supăra pe învăţător, care „jertfeşte" pentru el „întreaga lui viaţă", în fine, să nu uite că, „şcoala-i casă sfîntă". Or, specific şcolii noastre este faptul că ea educă noile generaţii într-un spirit nou, pregătindu-le să devină constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului. Ceva din acest specific ar trebui, cred, să răzbată în gîndurile şi cuvintele oricărui şcolar din ziua de azi — cu atît mai mult — în versurile unei pioniere din clasa a VI-a.

Jocurile sînt destul de reuşite. Mai trimite

Pirtea Florian — Bunteşti, Crişana — Cele patru strofe dezvăluie simplu şi convingător ceva din viaţa nouă a satelor noastre, oglindită în sufletul unui copil de unsprezece ani. Mă bucur că te exprimi firesc, fără înflorituri de prisos, căutînd să redai ceea ce simţi într-un limbaj apropiat de vorbirea de fiecare zi. Ce-i drept, cam prea multe „frunze verzi" (cinci, în şaisprezece versuri!) De ce nu ne dai amănunte despre tine, despre activitatea şcolară şi pionierească? Poezia, după cum vezi, se publică (minus strofa a treia):

Bine-i în gospodărie

Frunză verde iasomie,
Bine-i în gospodărie,
Că viaţa-i mai frumoasă
Şi-ai belşug destul în casă.

Frunză verde de cireş,
Pe la noi, pe la Bunteşti,
S-a făcut gospodărie
Pe mica noastră cîmpie.

Frunză verde-a inului
Mulţumim partidului
Din adînc de inimioară,
C-a făcut unire-n ţară!

VACANŢA: START!

(Urmare din pag. 1-a)

Un tuci, o sapă ruptă, prin curte aruncate,
Topite la uzină şi apoi transformate
În sape noi, în pluguri, unelte şi tractoare,
Ajung, sub altă formă, din nou folositoare.
„Să dăm oţel mult ţării" e una din lozinci.

S-ar duce în excursii Costel numărul 5
Ca să-şi cunoască ţara din şes în vîrf de plai
Şi fiindcă sus pe munte nu-i tren şi nici tramvai,
Cu rucsacul în spate ar lua-o-ncet, încet,
Pe Caraiman, pe Omul, în vîrf de Clăbucet
De unde se zăreşte masivul Făgăraş
Şi culmea „Piatra Arsă", şi colţii din Ciucaş,
Şi celelalte piscuri cît vezi cu ochii roată;
Dar cum nu i-ar ajunge de-ar sta vacanţa toată,
Costel numărul 6 s-ar duce pe Ceahlău;
De-acolo ar porni-o spre muntele Rarău
De unde se zăreşte întreg masivul Ciuc;
Spre Năsăud pe urmă unde-a-nvăţat Coşbuc;
Pe Bistriţa la vale, şi-ar rămînea-n extaz
Văzînd hidrocentrala electrică Bicaz.
Nici lui nu i-ar ajunge să vadă munţii toţi.

Vulcanul... Detunata... Găina, de la moţi...
Parîngul şi Negoiul cu cuşma de zăpadă
Costel numărul 7 s-ar duce ca să-i vadă.

Dar Petroşeni, Anina, cu mine de cărbuni,
Dar marile uzine din care ies minuni,
Cu Reşiţa în frunte, Calan şi Hunedoara,
Dar minele de sare Slănicul sau Uioara,
Dar sate şi oraşe ca din pămînt ivite,
Dar tot întinsul ţării cu holde aurite
În care, azi sau mîine, tot grîul va fi copt...
Ar fi ca să le vadă Costel numărul 8.

Costel numărul 9, Costel numărul 10
În tabără, la munte, vacanţa şi-ar petrece.
S-ar duce dimineaţa în zori la pescuit
Ar sta lungiţi pe iarbă cu-o carte de citit,
Noi cîntece şi dansuri cu drag ar învăţa,
Ar face mici excursii ori fotbal ar juca
Şutînd direct în poartă: nu spre înaltul cer
Să nimerească mingea în vreun elicopter;
Cu aparatu-n mînă ar lua fotografii...
Ar căuta să-nveţe mai multe poezii...

Cînd luminosul soare ar trece spre apus,
Iar luna argintie urcînd pe crug în sus
Va îmbrăca poiana în poleiala ei
Şi-n tabără, cînd focul va azvîrli scîntei,
Vor spune snoave, glume, rîzînd, toţi pionierii,
O oră sau mai multe pînă-n tîrziul serii.
Dar cum din mine, unul, mai mulţi nu pot să fac
Şi trebuie cu gîndul acesta să mă-mpac,
Se pune întrebarea: cum nimeresc mai bine,
Plecînd la şes, la munte, la mare, la coline?
Răspunsu-i unul singur, mai bine de socot:
„Oriunde-n ţara noastră! Frumos e peste tot!"
Reţete de vacanţă găsiţi orice model

În CRONICA RIMATĂ semnată de Costel.

Pentru conformitate,
FLORIN IORDĂCHESCU

REDACTIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii